

Numai atunci

Grigore Vieru

Silviei și lui Anatol Chiriac
Vine într-o zi
Somnul
Ca răsuflarea caldă
A fiarei care
Ne-adulmecă urmele.
Vine iedera lui
Acoperind crucea
Trupului nostru.
Cât ai muri într-un cântec
Trece și ziua,
Asfinte soarele.
Doamne,
Și încă mi-e jilavă gura
De laptele mamei.
Sărim direct din prima
Taină-a nașterii
În ultima și mai ascunsă.
La mijloc nu se află decât
Iluzia unui cântec superb.
Vom deveni o trestie
Plină cu melci. Poate că
Numai atunci
Rosti-vom cântecul râvnit.
Să cânti nemărginirii,
Singurătății ei
Ce fericire!

* * *

Lui Anatol Ciocanu
Nu este fereastră în casă,
Nu este icoană
La care n-ar fi plâns
Ochii tăi, mamă.
Da, întâi este frumoasă mamă,
Pe urma femeia.

* * *

Lui Ion Ciocanu
Fericit cel care s-a șters
De steaua din frunte
Ca de scuipatul dracului!
Fericit cel care
Și-a alipit sufletul
De steaua din cer

Ca de focul din vatră!
Fericit cel care a găsit drumul!

* * *

Lui Victor Ciutac

Îți amintești?

Copii pe valea Prutului,

Ne aplecam bucuroși deasupra

Desimii de buchii rusești.

„Sunt surorile voastre”,

Așa ne învăța minciuna.

Noi nu vedeam atunci

Asemănarea lor

Cu sângeroșii ghimpi

Ai sârmei grănicerești.